

Ang Basahon ni Joel ug ang Laodiceanong Iglesya sa mga Seventh-day Adventist - Numero Traynta ug Duha

Jeff Pippenger
2026-01-20

Numero Trenta y Dos

Usa kini ka hinay-hinay nga panaw aron makaabot sa basahon ni Joel, uban si Pedro ingon nga atong saksi. Si Pedro maoy usa sa labing katingalahang mga simbolo sulod sa propetikong Pulong sa Dios, apan dili ba silang tanan man? Si Pedro atua sa Cesarea Filipos, ug atua usab siya sa Pentecostes diha sa lawak sa itaas sa ikatulong takna, ug unya didto sa templo sa ikasiyam nga takna nianang maong adlaw. Si Jesus gilansang sa krus sa ikatulong takna ug namatay sa ikasiyam nga takna. Si Pedro gitawag ngadto sa Cesarea sa ikasiyam nga takna, apan ang Cesarea nga iyang gitawag-an diha sa sugilanon ni Cornelio dili mao ang Cesarea Filipos sa tiilan sa Bukid Hermon, kondili ang Cesarea daplin sa dagat, nga gitawag ug Cesarea Maritima.

Ang Caesarea Maritima mao ang siyudad sa baybayon sa Dagat Mediteranyo, mga 30–35 ka milya sa amihanan sa modernong Tel Aviv (gitukod ni Herodes nga Bantogan ingon nga usa ka halangdong Romanhong lungsod nga dunggoanan). Kanunay kini makita sa basahon sa Mga Buhat (nahisgotan ug 15 ka higayon), ug mao kini ang kasagarang gipasabot sa kadaghanan sa mga tawo nga yano lang nga “Caesarea” sa Bag-ong Tugon. Si Felipe nga Ebanghelista mipuyo didto uban sa iyang upat ka mga anak nga babaye nga nanagna (Mga Buhat 8:40; 21:8). Si Pablo napriso didto sulod sa duha ka tuig, mipakita sa atubangan sa mga gobernador nga sila Felix ug Festus, ug ni Haring Agrippa (Mga Buhat 23–26). Labaw pang mahinungdanon tingali, si Pedro nagwali dinhi ngadto sa Romanhong senturyon nga si Cornelio—ang unang dakong pagkakabig sa usa ka Gentil ngadto sa Kristiyanismo (Mga Buhat 10) niadtong AD 34, sa dihang natapos ang semana diin gikompirma ni Cristo ang tugon uban sa daghan.

Ug iyang papalig-onon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana: ug sa taliwala sa semana iyang pahunongon ang halad ug ang ampo nga halad, ug tungod sa nagkatag nga mga dulumtanan himoon niya kini nga biniyaan, bisan hangtod sa katapusan, ug ang tinugot nga butang igabubo ibabaw sa biniyaan. Daniel 9:27.

Ang Caesarea Maritima maoy nagsilbi nga administratibong kaulohang-lungsod sa Roma sa Judea ug usa ka dakong sentro sa mga Gentil. Ang Caesarea Philippi lahi nga siyudad, nga nahimutang sa kinahilagang dapit duol sa tiilan sa Bukid sa Hermon (mga 25–30 ka milya sa amihanan sa Dagat sa Galilea), sa dapit nga karon nailhan nga Golan Heights (modernong Banias). Gihisgutan kini sulod lamang sa mga Ebanghelyo (Mateo 16:13 ug Marcos 8:27), sa dihang gidala ni Jesus ang Iyang mga tinun-an ngadto sa Caesarea Philippi. Mao kini ang bantogang dapit diin si Pedro mitug-an nga si Jesus mao ang “ang Mesiyas, ang Anak sa buhing Dios,” ug diin si Jesus mipahayag, “Ibabaw niining bato tukoron ko ang akong iglesya, ug ang mga ganghaan sa Hades

dili makadaug batok niini” (Mateo 16:13–20). Kini usa ka pagano nga dapit nga adunay mga templo alang sa mga dios sa Gresya, ilabina alang kang Pan, ang dios-kanding, kansang lungib ni Pan gitawag nga “mga ganghaan sa impiyerno,” nga naghimo sa pagpahayag ni Jesus didto nga labi pang talandugon.

Ang duha ka siyudad hingpit nga managlahing heograpikal ug historikal—ang usa usa ka abtik nga pantalan sa Roma sa habagatan-kasadpan, ug ang usa usa ka amihanang Hellenistiko/paganong dapit duol sa tinubdan sa Suba sa Jordan. Ang anaa sa kabaybayonan maoy nagahari sa Basahon sa Mga Buhat, samtang ang amihanang usa maoy sentro sa usa ka mahukmanong takna sa mga Ebanghelyo. Ang Caesarea sa dagat simbolo sa Roma—ang mananap, ug ang Caesarea sa yuta simbolo sa dragon. Gipaila ni Sister White ang yugto gikan sa krus ngadto sa Pentecostes, ang “panahon sa Pentecostes,” nga nagsugod sa krus ug natapos sa Pentecostes.

“Uban sa mainiton nga pangandoy ako nagapaabot sa panahon nga ang mga hitabo sa adlaw sa Pentecostes pagausbong uban sa labi pang dako nga gahum kay niadtong higayona. Si Juan nagaingon, ‘Nakita ko ang laing manulonda nga nanaug gikan sa langit, nga may dakong gahum; ug ang yuta napasanagan sa iyang himaya.’ Unya, maingon sa panahon sa Pentecostes, ang mga tawo makadungog sa kamatuoran nga isulti ngadto kanila, ang tagsatagsa ka tawo diha sa iyang kaugalingong pinulongan.

“Ang Dios makahuyop ug bag-ong kinabuhi ngadto sa matag kalag nga sinsero nga nangandoy sa pag-alagad Kaniya, ug makahikap sa mga ngabil pinaagi sa buhing baga nga gikan sa halaran, ug makahimo kanila nga mamulong nga maalamon sa Iyang pagdayeg. Linibo ka mga tingog pagapunoan sa gahum sa pagpamulong sa kajibulongang mga kamatuoran sa Pulong sa Dios. Ang dila nga nagpaurong-urong mahubad, ug ang mga maulawon pagahimoon nga malig-on aron sa pagdala ug maisugong pagpanghimatuod alang sa kamatuoran. Hinaut nga tabangan sa Ginoo ang Iyang katawohan sa paghinlo sa templo sa kalag gikan sa tanang kahugawan, ug sa pagmintinar sa ingon ka suod nga pagdugtong Kaniya nga sila mahimong mga umapil sa ulahing ulan sa diha nga kini igabubo na.” Review and Herald, Hulyo 20, 1886.

Sa teknikal nga paagi, ang panahon sa Pentecostes magsugod unta sa pista sa unang mga bunga, nga nahiuyon sa pagkabanhaw ni Cristo; apan kon wala pa ang kamatayon sa krus, wala untay dugo nga madala sa nabanhaw nga Manluluwas uban Kaniya sa dihang nabanhaw Siya. Kon wala ang Iyang kamatayon, Siya, ingon nga ang Tinapay sa kinabuhi, wala unta mopahulay sa adlaw sa pista sa tinapay nga walay patubo, ug ang Tinapay sa kinabuhi kinahanglan nga mopahulay una sa Iyang pagkabanhaw sa pista sa unang mga bunga, sa ingon nagsugod ang kalim-an ka adlaw nga yugto nga mitultol ngadto sa adlaw ug pista sa Pentecostes.

Sa dihang mianhi si Cristo aron sa pagpalig-on sa tugon sulod sa usa ka semana; ang semana nagsugod sa Iyang bautismo ug unya “sa tunga sa semana,” tulo ug tunga ka tuig sa ulahi, gilansang Siya sa krus, mipahulay sa lubnganan sa adlaw sa Tinapay nga Walay Igpapatubo, nabanhaw sa Domingo ingon nga pista sa unang mga bunga sa anihon nga cebada, sa ingon nagsugod sa panahon sa Pentecostes nga kalim-an ka adlaw nga miabot ngadto sa pista sa unang mga bunga sa trigo. Gikan sa krus hangtod sa katapusan sa semana, tulo ug tunga ka tuig sa ulahi, ang pito ka tuig nga yugto miabut sa iyang panapos uban kang Cornelio sa Caesarea Maritima, nga

nahimong labing unang kinabig nga Gentil—ngadto sa Cristohanong iglesia sa katapusan sa semana niadtong AD 34.

Ang semana sa dihang mianhi si Cristo aron pagtibayon ang tugon, sa matagnaong paagi, mao ang 2,520 ka adlaw, ug ang krus anaa “sa taliwala sa semana,” busa kini nahitabo 1,260 ka adlaw human sa bautismo ug 1,260 ka adlaw sa wala pa nakabig si Cornelio. Sa krus gilansang si Cristo sa ikatulong takna, ug Siya namatay sa ikasiyam nga takna. Mao kadto ang sinugdanan sa panahon sa Pentecostes ug sa katapusan, (kay si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan) sa adlaw sa Pentecostes, gihatag ni Pedro ang iyang unang wali gikan sa basahon ni Joel sa ikatulong takna didto sa lawak sa itaas, diin nakigtugbo si Cristo sa mga tinun-an sa adlaw sa Iyang pagkabanhaw. Unya gihatag ni Pedro ang iyang ikaduhang wali bahin kang Joel didto sa templo sa ikasiyam nga takna. Tin-aw nga ang ikatulong ug ikasiyam nga takna maoy usa ka simbolo sa alpha ug omega sa sinugdanan ug sa katapusan sa panahon sa Pentecostes.

Han-ay sa ibabaw sa han-ay, sa dihang ipahaom nato ang ikatulong ug ikasiyam nga takna niining duha ka mga panghitabo, atong makita ang unom ka oras ingon nga usa ka manalagnang yugto nga nagahatag usab ug pagpamatuod sa usa ka pagkabahin. Si Cristo miagi gikan sa kinabuhi ngadto sa kamatayon ngadto sa kinabuhi. Siya miadto gikan sa yuta ngadto sa langit ug mibalik sa yuta. Si Pedro anaa sa gawas ug unya sa sulod sa templo. Aduna siyoy, sa pagkatinuod, uban pang managsama nga pagpahaom sa ikatulong ngadto sa ikasiyam nga takna, apan kinahanglan una natong palandungan si Pedro, si Cornelio, ug ang Cesarea sa daplin sa dagat.

Sama sa mga mabinuhatong pagbahin nga girepresentar diha sa unom ka mga takna, sa dihang ang manulonda gipadala kang Cornelius aron sa pagmando kaniya nga magpasugo alang kang Pedro, ikasiyam nga takna kadto.

Didto may usa ka tawo sa Cesarea nga ginganlag Cornelio, usa ka kapitan sa usa ka gatus nga sakop sa panon nga gitawag ug panon nga Italiano, Usa ka diosnon nga tawo, ug usa nga may kahadlok sa Dios uban sa tibook niyang panimalay, nga naghatag ug daghang limos sa katawhan, ug nag-ampo sa Dios sa kanunay. Siya nakakita sa usa ka panan-awon sa tin-aw gayud, sa may ikasiyam nga takna sa adlaw, sa usa ka manulonda sa Dios nga misulod ngadto kaniya, ug miingon kaniya, Cornelio. Ug sa iyang pagtutok kaniya, siya nahadlok, ug miingon, Unsa man kini, Ginoo? Ug siya miingon kaniya, Ang imong mga pag-ampo ug ang imong mga limos mitungas ingon nga usa ka handumanan sa atubangan sa Dios. Ug karon magpadala ka ug mga tawo ngadto sa Jope, ug ipatawag ang usa ka Simon, nga ang angga mao si Pedro. Mga Buhat 10:1–5.

Ang pag-abot sa usa ka manulonda maoy usa ka simbolo sa usa ka mensahe, ug sa usa ka ilhanan sa dalan, ug gipamatud-an sa manulonda nga kini usa ka ilhanan sa dalan sa dihang siya miingon, “Ang imong mga pag-ampo ug ang imong mga limos mitungas ingon nga handumanan sa atubangan sa Dios.” Ang ilhanan sa dalan sa pagtapos sa semana mao si Cornelio nga nagpasugo alang kang Pedro sa ikasiyam nga takna human sa pagpuasa sulod sa upat ka adlaw, ug kini gitawag nga usa ka “handumanan,” nga usa ka ilhanan sa dalan. Ingon nga usa ka “kapitan sa usa ka gatus,” si Cornelio maoy kapitan sa usa ka gatus ka mga tawo.

Sa dihang si Pedro atua sa Caesarea Philippi diha sa Mateo 16, walay bisan unsang paghisgot sa bisan unsang takna. Ang Caesarea Philippi mao ang ngalan sa siyudad niadtong panahona sa dihang gidala ni Jesus didto ang mga tinun-an. Sa kasaysayan sa Daniel 11, mga bersikulo 13 ngadto sa 15, mga bersikulo nga natuman sa gubat sa Panium, ug nga nagtimaan sa gubat nga moresulta ngadto sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa, ang Caesarea Philippi ginganlan ug Panium. Si Pedro anaa sa mga bersikulo 13 hangtod 15 sa dihang atua siya sa Caesarea Philippi, nga mao ang Panium.

Ang pag-ila nga ang Gubat sa Panium mao ang katumanan sa bersikulo trese hangtod kinse sa Daniel onse, ug nga ang mga bersikulo ug ang kasaysayan sa Gubat sa Panium nag-ila sa usa ka gubat nga modala ngadto sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, mao gayud ang paagi nga ang pamaagi sa linya ibabaw sa linya gituyo sa paglihok. Ang paggamit nianang pamaagiha nagkinahanglan nga ang Caesarea Philippi ug ang Panium kinahanglan ipahiuyon, kay ang nag-unang lagda sa tagna nga naghisgot niini nga kamatuoran mao nga “ang matag usa sa karaang mga manalagna misulti labaw pa alang sa atong adlaw kay sa mga adlaw diin sila nangabuhi.” Si Pablo midugang nga ang mga espiritu sa mga manalagna nagpailalom sa mga manalagna, busa dili lamang nga silang tanan nag-ila sa ulahing mga adlaw, kondili silang tanan nagkahiusa usab.

Tungod niini, kon ug sa dihang ang Panium maila sa mahimayaong Pulong sa Dios ingon nga Panium ug sa ulahi ingon nga Caesarea Philippi, kinahanglan nga silang duha ipatuman sa kaulahiang mga adlaw, ug kinahanglan nga magkauyon sila, kay sila mao ang mao rang siyudad.

May kalabotan niini nga lohika, bisan og diyutayng lahi, ang Caesarea Philippi ug Caesarea Maritima. Si Pedro miadto sa Caesarea Philippi uban kang Cristo, apan gipadala siya sa Caesarea Maritima sa Balaang Espiritu. Apan sa duruha ka Caesarea, si Pedro mao ang nag-unang kinaiyang pakigsaad. Ang kahibulongan mahitungod niini nga linya mao nga sa ikasiyam nga takna giduaw si Cornelio sa manulonda ug gisugo sa pagpasugo kang Pedro. Si Pedro sa Caesarea usa ka simbolong propetiko, apan ang duruha ka Caesarea tin-awng managlahi. Ang usa mao ang Caesarea daplin sa dagat, ug ang usa mao ang Caesarea sa yuta. Ang Caesarea daplin sa dagat may kalabutan sa mga Gentil, ug si Cornelio mao ang unang Gentil nga nakabig tukma gayud sa katapusan sa semana sa pakigsaad niadtong 34 AD. Ang Caesarea daplin sa dagat mao ang ikasiyam nga takna ug nahiuyon kang Pedro diha sa templo sa Pentecostes, ug sa kamatayon ni Cristo sa ikasiyam nga takna.

Ang Cesarea sa yuta, nga mao ang Cesarea Filipos, mao ang ikatulong takna. Wala nay laing mapilian. Ang Cesarea Filipos sa sinugdanan mao ang ikatulong takna, ug ang Cesarea Maritima sa katapusan mao ang ikasiyam nga takna. Ang Filipos mao ang alpha sa yugto sa unom ka takna ug ang Maritima mao ang omega. Ang omega sa ikasiyam nga takna mao ang kamatayon ni Cristo sa tunga sa semana sa tugon, ug si Pedro sa templo sa Pentecostes mao usab ang ikasiyam nga takna. Ang pagpatawag ni Cornelio kang Pedro nahiuyon sa kamatayon ni Cristo, nga naghulagway sa balaod sa Domingo, ug usab kang Pedro sa templo sa Pentecostes, nga sa makausa pa naghulagway sa balaod sa Domingo. Si Cornelio, ingon nga unang kinabig nga Hentil, nagrepresentar sa unang mamumuo sa ikanapulog-usa nga takna sa balaod sa Domingo.

Ang ikatulong takna sa dihang si Cristo gilansang sa krus, ug ang ikatulong takna sa dihang si Pedro didto sa lawak sa itaas, kinahanglan, ug wala nay laing mahimong girepresentar gawas sa Caesarea Philippi. Ang lawak sa itaas diin didto si Pedro sa adlaw sa Pentecostes mao gayud ang mao rang lawak sa itaas diin mipakita si Cristo human sa Iyang pagkabanhaw, pagkayab, ug pagkanaog. Miadto si Cristo sa lawak sa itaas ug unya kalim-an ka adlaw sa ulahi, sa adlaw sa Pentecostes, gipresentar ni Pedro ang mensahe sa basahon ni Joel sa mao rang lawak sa itaas.

Ang Caesarea Philippi mao ang ikatulong takna nga nagkatugma sa paglansang sa krus ug sa itaas nga lawak sa Pentecostes. Ang paglansang sa krus usa ka simbolo sa pagkatibulaag, ug ang itaas nga lawak usa ka simbolo sa panaghiusa. Kini nag-ila sa Caesarea Philippi ingon nga maong punto sa dili pa ang balaod sa Domingo diin ang usa ka pundok nagkatibulaag, ug ang usa gikolekta. Sa dihang ang kasaysayan sa Gubat sa Panium magsugod na sa pagsubli, ang mga buang ug mga manggialamon nga ulay pagabulagon sa walay kataposan, ug pagabulagon sila tungod sa krus, nga nagrepresentar sa pagduol sa balaod sa Domingo. Didto sa Caesarea Philippi nga si Cristo misugod sa pagtudlo mahitungod sa nagkaduol nga balaod sa Domingo. Sa pagbuhat Niya niini, si Pedro misupak sa mensahe; busa, sulod sa siyam ka bersikulo, si Pedro nagrepresentar niadtong mga tinimrihan ug niadtong mga gipatibulaag pinaagi sa mensahe sa krus, nga mao ang balaod sa Domingo.

Miingon Siya kanila, Apan kinsa man Ako, sumala sa inyong giingon?

Ug mitubag si Simon Pedro ug miingon, Ikaw mao ang Cristo, ang Anak sa buhi nga Dios.

Ug si Jesus mitubag ug miingon kaniya, Bulahan ikaw, Simon Barjona; kay dili unod ug dugo ang nagpadayag niini kanimo, kondili ang akong Amahan nga anaa sa langit. Ug sultihan ko usab ikaw, Nga ikaw si Pedro, ug ibabaw niining bato tukoron ko ang akong iglesia; ug ang mga ganghaan sa impiyerno dili makadaog batok niini. Ug ihatag ko kanimo ang mga yawi sa gingharian sa langit; ug bisan unsa nga imong gapuson dinhi sa yuta pagagapuson sa langit; ug bisan unsa nga imong buhian dinhi sa yuta pagabuhian sa langit.

Unya gimandoan niya ang iyang mga tinun-an nga dili nila isugilon kang bisan kinsa nga siya mao si Jesus nga Cristo. Gikan niadtong panahona misugod si Jesus sa pagpadayag sa iyang mga tinun-an kon giunsa nga kinahanglan siyang moadto sa Jerusalem, ug magaantus ug daghang mga butang gikan sa mga anciano ug sa mga pangulong sacerdote ug sa mga escriba, ug pagapatyon, ug pagabanhawon sa ikatulong adlaw.

Unya gikuha siya ni Pedro, ug misugod sa pagbadlong kaniya, nga nagaingon: Ipahalayo kini kanimo, Ginoo; kini dili mahitabo kanimo.

Apan siya milingi, ug miingon kang Pedro, Pahawa sa akong likod, Satanas: ikaw maoy kapangdolan kanako; kay wala ka magtagad sa mga butang nga iya sa Dios, kondili sa mga butang nga iya sa mga tawo. Mateo 16:15–23.

Ang paglansang sa krus sa ikatulong takna ug ang mensahe ni Pedro didto sa lawak sa itaas nagahisubay sa propetikong pagbalhin sa nakiggubat nga iglesia, nga gihulagway ingon nga iglesia nga may trigo ug mga bunglayan, ngadto sa madaugong iglesia. Ang madaugong iglesia mao ang

unang-bunga nga halad nga trigo sa Pentecostes, nga mao ang balaod sa Domingo. Sa dihang ang mga bunglayon ug ang trigo mahinog na, gilain sa mga manulonda ang duha ka hut-ong. Mao kadto ang ulan nga misugod sa pagtibitik sa 9/11 nga maoy hinungdan nga ang trigo ug ang mga bunglayon mamunga.

Ang usa ka yugto sa unom ka oras nagrepresentar sa kasaysayan sa camp meeting sa Exeter hangtod sa Oktubre 22, 1844, sa madaugong pagsulod ni Cristo ngadto sa Jerusalem ug sa pagsulod ni Haring David ngadto sa Jerusalem uban sa arka. Ang ikasiyam nga oras mao usab ang panahon sa halad sa kahaponon, mga alas 3 sa hapon.

Karon mao kini ang imong ihalad ibabaw sa halaran: duruha ka nating karnero nga may usa ka tuig ang panuigon, sa matag-adlaw sa walay paghunong. Ang usa ka nating karnero ihalad mo sa buntag; ug ang usa ka nating karnero ihalad mo sa pagkagabii. Exodo 29:38, 39.

Ang pulong nga gihubad nga “bisan,” usahay girepresentar ingon nga “tali sa mga kahaponon.” Ang tali sa mga kahaponon naghisgot sa unom ka oras nga yugto tali sa ikatulong ug ikasiyam nga mga oras. Ang semana sa tugon ni Cristo nagrepresentar sa unom ka oras nga yugto sa krus, nga nahimong alpha sa unom ka oras nga yugto sa Pentecostes. Duha ka mga saksi sulod sa semana sa tugon nga nag-ila sa usa ka yugto nga unom ka oras nga may tuwirang kalabutan dili lamang sa profesiya sa balaang semana, kondili usab sa mga simbolo sa panahon sa Pentecostes. Unya sa pagtapos niadtong maong semana nga profesiya, si Pedro gitawag ngadto sa Caesarea sa ikasiyam nga oras. Ang kamatuoran nga may tulo ka ikasiyam nga mga oras sulod sa mao ra nga propetikong estruktura sa balaang semana; nga ang duha niini mga omega nga mga katapusan sa usa ka unom ka oras nga yugto, nga mao usab ang yugto tali sa mga halad sa buntag ug sa kahaponon, nagkinahanglan tungod sa propetikong kahinahanglanon nga adunay ikatulong oras isip alpha sa usa ka yugto nga natapos sa ikasiyam nga oras ni Cornelio.

Ang duha ka Caesarea, nga sa matag usa si Pedro maoy sentral nga personahe, nagpaila sa Caesarea Philippi ingon nga ikatulong takna. Kana nga unom ka oras nga yugto nagsugod ug natapos sa Caesarea, tungod kay ang katapusan gihulagway pinaagi sa sinugdanan.

Ang nating Kordero sa Pasko sa Paglabay pagapatyonon unta sa kahaponon, nga mao ang ikasiyam nga takna—sa dihang namatay si Cristo.

Ug inyong bantayan kini hangtod sa ikapulo ug upat nga adlaw niadtong maong bulan; ug pagaihawon kini sa tibook nga katilingban sa kapunungan sa Israel sa pagkahapon. Exodo 12:6.

Ang takna sa pag-ampo mao usab ang ikasiyam nga takna, kay niadto kini sa halad sa kahaponon.

Hinaut unta ang akong pag-ampo sa imong atubangan ingon sa incienso; ug ang pagbayaw sa akong mga kamot ingon sa halad sa kagabhion. Salmo 141:2.

Uyon sa pagkahiuyon nga ang halad sa kagabhion mao ang takna sa pag-ampo, si Ezra nagaampo sa halad sa kagabhion; busa nagaampo siya sa ikasiyam nga takna, sa dihang si Pedro atua sa templo, sa dihang si Cristo namatay, ug sa dihang si Cornelio gisugo sa pagpakuha kang Pedro.

Ug sa halad sa kahaponon mitindog ako gikan sa akong kabug-at; ug sa napikas ko ang akong sapot ug ang akong kupo, miluhod ako, ug gibuklad ko ang akong mga kamot ngadto kang Jehova nga akong Dios. Ezra 9:5.

Sa iyang pag-ampo, si Ezra naghinulsol human masabtan nga kadtong mga migula gikan sa Babilonia aron sa pagtukod pag-usab sa templo ug sa Jerusalem nahiusa sa mga asawang pagano.

Ug sa diha nga si Ezra nakapangamuyo na, ug nakasugid na, samtang nagahilak ug nahapa sa atubangan sa balay sa Dios, didto nagtigum ngadto kaniya gikan sa Israel ang hilabihan kadakong panon sa mga lalaki ug mga babaye ug mga kabataan; kay ang katawhan mihilak pag-ayo gayod. Ug si Secanias, ang anak ni Jehiel, usa sa mga anak ni Elam, mitubag ug miingon kang Ezra, Nakalapas kami batok sa among Dios, ug nangasawa kami ug mga lumalangyag gikan sa katawhan sa yuta: apan bisan pa niana, may paglaum pa karon sa Israel mahitungod niining butanga. Busa karon maghimo kita ug tugon uban sa atong Dios sa pagsalikway sa tanang mga asawa, ug kanila nga nangatawo gikan kanila, sumala sa tambag sa akong agalon, ug niadtong nangurog sa sugo sa atong Dios; ug himoon kini sumala sa Kasugoan. Tindog; kay kining butanga nahisakop kanimo: kami usab magauban kanimo: pagmakusganon, ug buhata kini.

Unya mitindog si Ezra, ug gipanumpa niya ang mga pangulong saserdote, ang mga Levihanon, ug ang tibook Israel, nga ilang pagabuhaton sumala niining pulonga. Ug sila nanumpa. Unya mitindog si Ezra gikan sa atubangan sa balay sa Dios, ug misulod sa lawak ni Johanan nga anak ni Eliasib; ug sa pag-abut niya didto, wala siya mokaon ug tinapay ni moinom ug tubig; kay nagsubo siya tungod sa kalapasan nilang mga nangabihag. Ug ilang gipahibalo sa tibook Juda ug Jerusalem ngadto sa tanang mga anak sa pagkabinihag, nga sila magkatigum sa ilang kaugalingon didto sa Jerusalem; Ug nga bisan kinsa nga dili moanhi sulod sa totolo ka adlaw, sumala sa tambag sa mga principe ug sa mga anciano, ang tibook niyang katigayonan pagailog-on, ug siya sa iyang kaugalingon pagabulagon gikan sa katilingban nilang mga nangabihag. Unya ang tanang mga lalaki sa Juda ug Benjamin nanagkatigum sa ilang kaugalingon didto sa Jerusalem sulod sa totolo ka adlaw. Kadto mao ang ikasiyam ka bulan, sa ikakaluhaan ka adlaw sa bulan; ug ang tibook katawohan nanaglingkod sa dalan sa balay sa Dios, nga nangurog tungod niining butanga, ug tungod sa dakung ulan. Ezra 10:1–9.

Ang pakigsaad sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo girepresentahan ingon nga usa ka pagpahimulag gikan niadtong nakapangasawa ug mga lumad nga babaye. Kini mao ang pagpahimulag sa mga maalamon ug mga buang nga ulay, ug kini mahitabo sa ikasiyam nga takna, nga mao ang kamatayon ni Cristo, si Pedro didto sa templo sa Pentecostes, ug si Pedro nga gitawag ngadto sa Cesarea daplin sa dagat. Ang pagpahimulag ni Ezra mao usab ang paghinlo sa mga Levita pinaagi sa Mensahero sa Pakigsaad diha sa Malakias kapitulo tres. Ang paghinlo diha sa Malakias naghulagway sa duha ka paghinlo sa templo ni Cristo.

“Sa paghinlo sa templo gikan sa mga mamalitay ug mga mamaligyay sa kalibotan, si Jesus nagpahibalo sa Iyang buluhaton sa paghinlo sa kasingkasing gikan sa kahugawan sa sala,—gikan sa yutan-ong mga tinguha, sa hakog nga mga kaulag, sa daotang mga batasan, nga nagdaut sa kalag. Malakias 3:1–3 gikutlo.” *The Desire of Ages*, 161.

Si Ezra ug kadtong mga mosulod sa tugon gisugo nga “manindog,” ug si Josue gisultihan nga motindog human nangamatay ang tanang mga masinupakon sulod sa yugto sa katloan ug walo ka tuig. Gikinahanglan ang duha ka tuig aron mapakyas ang karaang Israel sa napulo ka pilo nga proseso sa pagsulay, ug paglabay sa katloan ug walo ka tuig ang tanang mga masinupakon nangamatay na ug ang Dios nagaingon kanila nga manindog.

Karon tindog, miingon ako, ug lumabang kamo sa sapa sa Zered. Ug mitabok kami sa sapa sa Zered. Ug ang gidugayon sukad sa among paggikan sa Kadeshbarnea hangtod sa among pagtabok sa sapa sa Zered, may katloan ug walo ka tuig; hangtod nga ang tibuok kaliwatan sa mga lalaking mangangayamgubat nangahanaw gikan sa taliwala sa panon, sumala sa gipanumpa sa Ginoo kanila. Deuteronomio 2:13, 14.

Sa Juan 5, giayo ni Jesus ang tawong bakol nga napulo ug walo ka tuig nang ing-ana, ug sa Iyang pag-ayo kaniya, gisultihan Niya ang tawo nga “bumangon.”

Kay ang usa ka manulonda mokunsad sa linaw sa usa ka piho nga panahon, ug kutawon ang tubig; ug bisan kinsa nga maoy unang makasulod human sa pagkakutaw sa tubig mamaayo sa bisan unsang balatian nga iyang giantos. Ug didto may usa ka tawo nga nag-antos sa usa ka balatian sulod sa katloan ug walo ka tuig. Sa pagkakita ni Jesus kaniya nga naghigda, ug sa pagkahibalo nga dugay na siyang ana nga kahimtang, miingon Siya kaniya, Buot ka bang mamaayo?

Mitubag kaniya ang tawong bakul, Ginoo, wala akoy tawo nga modala kanako ngadto sa tangke sa diha nga matarug ang tubig; apan samtang nagapaingon pa ako, adunay laing mokanaog una kanako.

Miingon si Jesus kaniya, Tindog, kuhaa ang imong higdaanan, ug lakaw. Ug dihadhiha ang tawo naayo, ug gikuha niya ang iyang higdaanan, ug milakaw: ug niadtong maong adlaw mao ang adlaw nga igpapahulay. Juan 5:4-9.

Sa hulagway ni Ezra bahin sa tugon sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang katawhan kinahanglan “motindog.” Niadtong 1838 si Josiah Litch, usa ka inila nga magwawali nga Millerite, mitagna sa katapusan sa pagkalabaw sa Ottoman mga 1840, ug ang mensahe sa mga Millerite mitindog, aron pagahimoon lamang nga may gahum pinaagi sa tukmang katumanan niadtong Agosto 11, 1840. Ang pagpataas sa iglesya nga madaogon nagalakip sa usa ka tagna nga maoy hinungdan nga motindog ang katawhan sa Dios sa diha nga ang tugon mapalig-on. Sa pagbulag ni Ezra gikan sa mga dumuloong nga asawa atong makita ang paghinlo ni Malakias sa mga Levihanon, ug usab ang duha ka paghinlo ni Cristo sa templo, ug ang matag linya nagaila sa usa ka pagbulag sa trigo ug sa mga bunglayan, nga matuman sa diha nga si Cristo sa walay katapusan magakuha sa sala gikan sa mga kasingkasing sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang ikasiyam nga takna ni Cristo, ug ang duha ka ikasiyam nga takna ni Pedro uban sa pag-ampo ni Ezra alang sa pagputli nahiuyon sa balaod sa Domingo, sa diha nga ang ulahing ulan igabubo nga walay sukod. Sa Daniel kapitulo nuybe, si Daniel makadawat ug tubag sa iyang mga pangamuyo sa takna sa halad sa kagabhion, nga mao ang ikasiyam nga takna.

Oo, samtang nagasulti pa ako sa pag-ampo, ang tawo nga si Gabriel, nga akong nakita sa panan-awon sa sinugdan, nga gipapalupad sa matulin kaayo, mihikap kanako sa may panahon sa halad sa kahaponon. Daniel 9:21.

Gipahibalo kita nga ang mga panan-awon nga gihatag kang Daniel sa daplin sa dagkong mga suba sa Shinar karon anaa na sa proseso sa katumanan, ug nga kinahanglan natong palandongon ang mga kahimtang sa dihang gihatag ang mga tagna.

“Ang kahayag nga nadawat ni Daniel gikan sa Dios gihatag ilabina alang niining katapusang mga adlaw. Ang mga panan-awon nga iyang nakita daplin sa Ulai ug sa Hiddekel, ang dagkong mga suba sa Shinar, karon anaa na sa proseso sa katumanan, ug ang tanang mga hitabo nga gitagna sa una moabut na sa dili madugay.

“Palandunga ang mga kahimtang sa nasod sa mga Judio sa dihang gihatag ang mga tagna ni Daniel.” Testimonies to Ministers, 113.

Ang kahayag sa mga panan-awon nga nalangkit sa mga suba sa Hiddekel ug Ulai nagrepresentar sa kataposang unom ka kapitulo sa Daniel kapitulo onse. Sa kapitulo nuwebe, nga girepresentahan sa suba sa Ulai, gihatagan si Daniel ug kahayag mahitungod sa kapitulo pito, walo, ug nuwebe. Sa kapitulo napulo, nga girepresentahan sa suba sa Hiddekel, gihatagan si Daniel sa kahayag sa kapitulo napulo, onse, ug dose. Ang impormasyon nga profesiya girepresentahan sa duha ka paagi: pinaagi sa mga panghitabo nga profesiya nga girepresentahan sulod sa mga kapitulo, apan usab pinaagi kang Daniel, kay kinahanglan natong tagdon ang kahimtang sa nasod nga Judio sa dihang gihatag ang mga profesiya.

Kinahanglan natong dad-on kadtong mga konsiderasyon ngadto sa ulahing mga adlaw ug ipahaom kini sa mga pagpamatuod sa laing propeta. Nagpasabot kini nga maingon nga si Pedro anaa sa Cesarea Filipos ug usab sa Cesarea Maritima, si Daniel giduaw ni Gabriel sa ikasiyam nga takna sa kapitulo nuwebe, ug giduaw siya sa ikakaluhaan ug ikaduhang adlaw sa kapitulo napulo. Ang kahayag sa Ulai ug sa Hiddekel alang sa katapusang mga adlaw gibuksan kang Daniel sa ikasiyam nga takna sa ikakaluhaan ug ikaduhang adlaw. Kana nga kahayag nagrepresentar sa pagbubo sa ulahing ulan nga walay sukod sa balaod sa Domingo.

Ang pagpamatuod ni Daniel bug-os nga naablihan sa ikasiyam nga takna, kay kini nag-ila sa gawasnon ug sa sulodnon nga kasaysayan sa maong “mahitabo” sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Sa dihang igamantala kana nga kahayag ngadto sa mga Gentil, nga girepresentahan ni Cornelio, sila magpasugo alang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ang balaod sa Dios pagapatyon pinaagi sa pagpatuman sa Domingo, ug si Pedro maghatod ug mensahe ngadto sa templo nga gibiyaan na ni Cristo ug giila nga walay sulod nga balay sa mga Judio. Si Pedro mosulti sa mga Gentil, ug usab sa Sanhedrin, samtang si Ezra nagapangamuyo alang sa pagkabahin, ug si Daniel nagpuasa ug nagaampo alang sa kahayag. Ang ikasiyam nga takna sa Pentecostes, sa kamatayon ni Cristo, sa pagtawag ni Cornelio kang Pedro, ug ang halad sa kagabhion, tanan nagakahanay uban kang Elias didto sa Bukid sa Carmel.

Dayag nga ang unom ka oras nga yugto nagrepresentar sa usa ka panahon nga matapos sa balaod sa Domingo, apan nga nagsugod kini pinaagi sa usa ka panghitabo nga tuwirang nalambigit sa

katapusan, sama sa mga halad sa buntag ug sa hapon. Sumala sa mga pulong ni Pedro, ang unom ka oras nga yugto mao ang Caesarea Filipos hangtod sa Caesarea sa daplin sa dagat. Sa Pentecostes, kini mao ang itaas nga lawak hangtod sa templo. Ang maong yugto, nga mao ang hayag nga kahayag nga gipahimutang sa sinugdanan sa dalan, mao ang Singgit sa Tunga sa Gabii, ug kana nga yugto moabot hangtod sa balaod sa Domingo. Ang unom ka oras, tali sa mga kahaponon, nagrepresentar sa madaugong pagsulod ni Cristo ngadto sa Jerusalem, nga sa iyang bahin nagrepresentar sa yugto gikan sa Exeter camp meeting gikan sa Agosto 12 hangtod 17, 1844, nga maoy nagsugod sa pagpahibalo sa mensahe nga nakaabot sa iyang katapusan niadtong Oktubre 22, 1844. Ang Exeter mao ang Caesarea Filipos ug ang Caesarea sa daplin sa dagat mao ang Oktubre 22, 1844. Ang sinugdanan gimarkahan sa Caesarea maingon man ang katapusan.

Ang madaugong pagsulod gimarkahan sa usa ka kontrobersiya sa sinugdanan ug usa ka kontrobersiya sa katapusan. Ang kontrobersiya sa Exeter girepresentahan sa mini nga pagsimba nga nahitabo sa dapit sa tolda sa Watertown. Duha ka mga mensahe ang girepresentahan niadtong duha ka mga tolda, ug sa dihang misulod si Cristo sa Jerusalem ang mga Judiong mapanghimakak misumbong mahitungod sa mensaheng gimantala sa Iyang pagkanaug gikan sa Bungtod sa mga Olibo, nga nagsakay paingon sa Jerusalem ibabaw sa asno nga bag-ong gibadbaran. Ang nahauna ug ang naulahing kontrobersiya nag-ila sa usa ka alpha ug omega sa maong yugto. Sa Exeter ang pundok sa Watertown nagrepresentar sa usa ka hut-ong sa mga ulay nga walay lana, ug alang kanila ang pultahan sa kaluwasan gitakpan. Sa katapusan nianang yugtoa ang pultahan paingon sa balaang dapit gitakpan, sa ingon naghatag ug alpha ug omega sa maong yugto. Kining alpha ug omega nagkauyon sa duha ka mga kontrobersiya sa madaugong pagsulod, ug Caesarea ngadto sa Caesarea uban kang Pedro.

Sa Cesarea Filipos, ang ngalan ni Simon Barjona giilisan ngadto kang Pedro, diha sa usa ka teksto diin siya gidayeg ingon nga tigpamaba sa pagdasig nga gikan sa Dios, unya gikondenar ingon nga Satanas, tungod sa pagsupak sa mensahe sa krus. Si Pedro maoy simbolo sa duruha ka hut-ong nga ginabulag pinaagi sa mensahe sa bautismo ug sa krus, nga mao ang mensahe sa 9/11 ug sa balaod sa Domingo.

“Alang sa matag-usa sa duha ka hut-ong nga girepresentahan sa Fariseo ug sa maniningil og buhis, adunay usa ka pagtulon-an diha sa kasaysayan ni apostol Pedro. Sa iyang sayong pagkamatinaon isip tinun-an, si Pedro naghunahuna nga siya kusgan. Sama sa Fariseo, sa iyang kaugalingong pagtan-aw siya ‘dili sama sa ubang mga tawo.’ Sa dihang si Cristo, sa bisperas sa Iyang pagbudhi, mipasidaan nang daan sa Iyang mga tinun-an, ‘Kamong tanan mapandol tungod Kanako niining gabhiona,’ si Pedro masaligon nga mipahayag, ‘Bisan pa kon ang tanan mapandol, ako dili gayud.’ Marcos 14:27, 29. Si Pedro wala makaila sa iyang kaugalingong kapeligrohan. Ang pagsalig sa kaugalingon maoy nagpasalaag kaniya. Naghunahuna siya nga makahimo siyang makasukol sa tentasyon; apan sulod lamang sa pipila ka hamubo nga mga oras miabot ang pagsulay, ug uban sa pagpamalikas ug panumpa iyang gilimod ang iyang Ginoo.” Christ’s Object Lessons, 152.

Sa ikasiyam nga takna, nga mao ang panahon sa halad sa kahaponon agig tubag sa pag-ampo ni Elias, ang kalayo mikunsad ug mitunaw sa halad aron ipahibalo sa katawohan sa Dios nga ang

Ginoo mao ang Dios. Adunay duha ka hut-ong nga gisimbolohan didto sa Bukid sa Carmel, usa ka hut-ong nga niadtong tungora nakaila nga ang Ginoo mao ang Dios, ug ang usa nga girepresentahan sa mga propeta ni Baal nga sa ulahi gipamatay.

Ug nahitabo sa takna sa paghalad sa halad sa kagabhion, nga si Elias nga manalagna miduol ug miingon, Ginoong Dios ni Abraham, ni Isaac, ug ni Israel, ipaila niining adlaw nga Ikaw mao ang Dios sa Israel, ug nga ako mao ang Imong alagad, ug nga gibuhat ko kining tanang mga butang sumala sa Imong pulong. Tubaga ako, O Ginoo, tubaga ako, aron kining katawhan mahibalo nga Ikaw mao ang Ginoong Dios, ug nga Ikaw mao ang nagapabalik pag-usab sa ilang kasingkasing.

Unya ang kalayo sa Ginoo mikunsad, ug giut-ot ang halad-nga-sinunog, ug ang kahoy, ug ang mga bato, ug ang abog, ug gilamoy ang tubig nga diha sa kanal. Ug sa pagkakita niini sa tibook katawohan, nanghapa sila: ug miingon sila, Ang Ginoo, siya mao ang Dios; ang Ginoo, siya mao ang Dios.

Ug si Elias miingon kanila, Dakpa ninyo ang mga manalagna ni Baal; ayaw pagpaikyasa ang usa kanila. Ug ilang gidakup sila; ug si Elias midala kanila paubos ngadto sa sapa sa Kishon, ug gipamatay niya sila didto. 1 Kings 18:36–40.

Ang halad sa kahaponon, ang kamatayon ni Cristo, si Pedro nga nag-ayo sa bakol nga tawo, si Pedro nga nagdala sa mensahe ngadto sa mga Hentil, si Daniel nga nakadawat sa kahayag nga manalagnaon, ang pag-ampo ni Elias nga gitubag pinaagi sa kalayo, samtang si Ezra anaa sa sako ug abo nga nagaampo alang sa pagbalhin sa Laodicea ngadto sa Philadelphia, alang sa pagbalhin sa iglesia nga nakiggubat ngadto sa iglesia nga madaugon. Ang ikasiyam nga takna mao ang takna sa halad, ang takna sa gitubag nga pag-ampo, ang takna nga ang langit mohikap sa yuta, ang taytayan tali sa paghukom ug kalooy, ug mao kana ang hinungdan nga si Cristo namatay sa ikasiyam nga takna, kay ang ikasiyam nga takna sa halad maoy miabli sa ebanghelyo ngadto sa mga Hentil, nga mao kadtong nanaglingkod sa kangitngit, apan makakita sa dakong kahayag sa dihang ang basahon ni Daniel pagaablihan sa hingpit sa balaod sa Domingo.

Sa halad ni Gideon diha sa Hukom 6:21, ang Manulonda ni Jehova mihikap sa halad ni Gideon nga karne ug tinapay nga walay patubo pinaagi sa iyang sungkod, ug ang kalayo mibuto gikan sa bato aron sa hingpit pagsunog niini. Ang kalayo nagpamatuod sa tawag sa Dios kang Gideon ug sa Iyang pagdawat sa timaan.

Ug siya miingon kaniya, Kon karon nakakaplag ako ug grasya sa imong panan-aw, nan pakitaan mo ako ug usa ka ilhanan nga ikaw nakigsulti kanako. Ayaw pagpalayo dinhi, ako nangaliyupo kanimo, hangtod nga ako moanhi pag-usab nganha kanimo, ug madala ko ang akong halad, ug ikabutang ko kini sa imong atubangan. Ug siya miingon, Magpabilin ako hangtod nga ikaw makabalik. Ug si Gideon misulod, ug nag-andam ug usa ka nating kanding, ug mga tinapay nga walay levadura gikan sa usa ka epha nga harina: ang unod iyang gibutang sa usa ka bukag, ug ang sabaw iyang gibutang sa usa ka kolon, ug gidala niya kini ngadto kaniya ilalom sa kahoy nga encina, ug gitanyag kini. Ug ang manolunda sa Dios miingon kaniya, Kuhaa ang unod ug ang mga tinapay nga walay levadura, ug ibutang kini ibabaw niining bato, ug ibubo ang sabaw. Ug iyang gibuhat kini. Unya ang manolunda ni Jehova

mituy-od sa tumoy sa sungkod nga anaa sa iyang kamot, ug gihikap ang unod ug ang mga tinapay nga walay levadura; ug may kalayo nga mitungha gikan sa bato, ug miut-ut sa unod ug sa mga tinapay nga walay levadura. Unya ang manolunda ni Jehova mipahawa gikan sa iyang panan-aw. Ug sa diha nga nasabtan ni Gideon nga siya mao ang manolunda ni Jehova, si Gideon miingon, Alaut, Oh Ginoong Jehova! kay tungod kay nakita ko ang manolunda ni Jehova nga nawong ug nawong. Mga Maghuhukom 6:17–22.

Ang manulonda mipakita kang Gideon sa unang bersikulo sa maong kapitulo ug gitawag si Gideon nga “usa ka gamhanang tawo sa kaisug,” ug si Gideon nangayo ug timaan aron pamatud-an kana nga pahayag. Unya si Gideon mihangyo sa manulonda nga maghulat, ug ang manulonda nga naghulat diha sa tagna mao ang ikaduhang manulonda. Human matapos ang panahon sa paghulat, si Gideon naghalad ug usa ka halad, ug ang kalayo mitupok sa halad. Si Gideon anaa sa ikasiyam nga takna kay si Elias mao ang halad sa kahaponon, ug ang ikasiyam nga takna mao ang balaod sa Domingo sa dihang ang Pentecostal nga mga dila nga kalayo managtakdo. Si Gideon nagrepresentar sa usa ka pundok nga makakita sa Ginoo nawong ug nawong, nga mao ang nahitabo kang Daniel sa ikanapulo nga kapitulo. Sa dihang nakita ni Gideon ang kalayo nga mitupok sa halad, didto niya naamgohan nga siya diay nakig-uban sa Ginoo, nga iyang nakita nawong ug nawong.

Nakamata si Gideon niining kamatuoran sa dihang ang milagro sa kalayo nagpamatuod sa timailhan, ug ang timailhan mao si Gideon, ang gamhanang tawo sa Dios ug ang kasundalohan sa 300 ka mga pari, nga silang tanan nagkupot sa ilang mga kamot sa 300 ka mga lamesa ni Habakkuk. Ang timailhan, o bandila, mao si Gideon mismo, ug ang kasundalohan nga tulo ka gatus, nga mao usab ang gamhanang kasundalohan ni Ezekiel—nga mitindog sa ikatatloan ug pito nga kapitulo.

Sa dihang gipahinungod ang tabernakulo sa Leviticus 9:23, 24, human sa unang mga halad ni Aaron ingon nga labawng pari, migula ang kalayo gikan sa atubangan sa Ginoo ug giut-ot ang halad-nga-sinunog ug ang tambok ibabaw sa halaran. Misinggit ang katawhan ug nanghapa sa yuta tungod sa kahadlok nga may kataha. Kini kinahanglan, linya ibabaw sa linya, mahiuyon sa kalayo ni Elias.

Ang pag-ampo ni Ezra sa ikasiyam nga takna alang sa pagbulag sa trigo ug sa mga bunglayan, nga mahitabo sa balaod sa Domingo, matuman unya sa dihang ang iglesya nga nakig-away mausab ngadto sa iglesya nga mananaog. Kinahanglan usab kini mahiuyon sa kalayo ni Gideon. Ang nagaut-ut nga kalayo ibabaw sa unang halad ni Aaron, nga gihalad human sa pito ka adlaw sa pagpahinungod sa ikawalo ka adlaw, mibalik sa maong adlaw, ug gilaglag ang duha ka daotang anak ni Aaron. Sa dihang ang Balaang Espiritu igabubo nga walay sukod sa ikasiyam nga takna, sa balaod sa Domingo, adunay pagbulag sa duha ka pundok sa mga pari, ug ang iglesya nga mananaog magsugod sa buluhaton nga girepresentahan sa puti nga kabayo sa Efeso, nga mogula nga nagmadaugon ug aron sa pagdaug. Ang pagdihog sa iglesya nga mananaog makakaplag ug ikaduhang saksi diha sa templo ni Solomon.

Sa pagpahinungod ni Solomon sa templo diha sa 2 Cronicas 7:1–3, human sa pag-ampo ni Solomon, may kalayo nga mikunsad gikan sa langit ug miut-ut sa mga halad-nga-sinunog ug sa mga halad. Ang himaya sa Ginoo mipuno sa templo, nga maoy hinungdan nga ang katawhan misimba ug mipahayag sa pagkamaayo sa Dios ug sa Iyang kaluoy nga nagapadayon sa walay katapusan. Sa balaod sa Dominggo ang iglesya nga madaugon igatuboy sa ibabaw sa tanang kabukiran ingon nga usa ka korona ug usa ka bandila sumala kang Zacarias ug Isaias. Sa dihang mikunsad ang kalayo sa pagpahinungod ni Solomon sa templo, ang templo napuno sa himaya sa Ginoo, nga nagsimbolo nga ang pagpatunog sa ikapitong trompeta nakahuman na sa iyang buhat ibabaw sa katawhan sa Dios ug hapit na mahuman ang maong buhat ibabaw sa mga mamumuo sa ikanapulo ug usa ka takna. Ang ikapitong trompeta nagrepresentar sa pagpasig-uli, ang pagkahiusa sa pagka-Dios ug pagkatawo nga mahitabo samtang gibayaw ni Jesus ang Iyang gingharian sa himaya. Kadtong kalayo nga mikunsad sa tabernaculo ni Moises ug sa templo ni Solomon mao usab ang kalayo sa paghukom alang sa anak ni Aaron, maingon man usab kang David.

Ang halad ni David sa giukanan ni Arauna/Ornan diha sa 1 Cronicas 21:26, sa panahon sa hampak nga miabot tungod sa sensos ni David, gitubag pinaagi sa kalayo gikan sa langit ibabaw sa halaran, nga nagtimaan sa pagdawat ug nagpahunong sa hampak. Ang hampak sa Laodicea matapos sa dihang ang kalayo mokanaog ibabaw sa halad ni David aron mapugngan ang hampak sa Iyang pagsalig sa tawhanong kusog ug kaalam. Ang pagbalhin gikan sa tawhanon ngadto sa Balaang tawhanon gimarkahan sa dihang matuman ang pagtabon-sa-sala, ug ang iglesya igapahitaas ingon nga usa ka bandila. Nianang puntoha, uyon sa templo ni Salomon, ang himaya sa Ginoo mipuno sa templo sa dihang ang pagka-Dios gihiusa sa pagkatawo.

Padayonon nato ang atong pagtuki sa yugto sa Tunga-sa-Gabii nga Singgit, ingon sa girepresentahan sa ikatulong ug ikasiyam nga mga takna, sa sunod nga artikulo.

Ug human sa unom ka adlaw, gidala ni Jesus si Pedro, si Santiago, ug si Juan nga iyang igsoon, ug gipasaka sila sa usa ka hataas nga bukid nga sila lamang; ug siya nabag-o ug dagway sa ilang atubangan: ug ang iyang nawong misidlak sama sa adlaw, ug ang iyang mga bisti miputi sama sa kahayag. Ug, ania karon, didto mipakita kanila si Moises ug si Elias nga nakigsulti kaniya.

Unya si Pedro mitubag ug miingon kang Jesus, Ginoo, maayo nga ania kami dinhi: kon buot mo, magbuhat kami dinhi ug tulo ka mga tabernakulo; usa alang kanimo, ug usa alang kang Moises, ug usa alang kang Elias. Samtang nagsulti pa siya, tan-awa, usa ka masanag nga panganod mitabon kanila: ug tan-awa, usa ka tingog gikan sa panganod, nga nagaingon, Kini mao ang akong hinigugmang Anak, nga kaniya ako may kahimut-an; pamatia ninyo siya.

Ug sa pagkadungog niini sa mga tinun-an, nanghapa sila, ug nangahadlok pag-ayo. Ug miduol si Jesus ug gihikap sila, ug miingon, Bumangon kamo, ug ayaw kahadlok.

Ug sa ilang paghangad sa ilang mga mata, wala silay nakita nga bisan kinsa gawas kang Jesus lamang. Ug sa nanaug sila gikan sa bukid, si Jesus nagsugo kanila, nga nagaingon: Ayaw isugilon ang panan-awon kang bisan kinsa hangtud nga ang Anak sa tawo mabanhaw na pag-usab gikan sa mga patay. Mateo 17:1–9.